

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XXXIII. Hoe P. Nicolaes de Gardiaen niet en begheerde alleen gheslost te worden.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

oorlaecke om alle de ghevanghenen om den Jals te helpen / soo heeft hy deur sijn groote oodt-moedighepdt der herten dick-wils inden kercker aen sijne mede-ghefellen om vergiffenisse ghebeden van sijne lichtveerdighepdt ende onbeursiechtighepdt / mette welcke hy hun perijckel hadde vermeerdert / die ander-sins noch eenighe hope hadden van verlossinge.

CAPITTEL XXXIIII.

Hoe P. Nicolaes de Gardiaen niet en begheerde alleen gheloft te worden.

Mer aen-ghemerckt dat ons propost met eenen om-keer weder-om ghedraeyt is tot den kercker / laet ons hier oock wat verhalen van t'ghene datter binnen den tijdt van dese daghen is omghegaen. Daer deden de Martelaers hunne ghebeden tot Gode / vermaninghen ende vertroostinghen tot malckanderen. Hoe wel de sommighe vierigher ende dick-wilder dit deden als d'andere. Al-daer wierdt Dierick de Chirurgijn daghelijcks op de ghesette uren in-ghelaten om te cureren de ghene die ghequetst waren. De welcke soo dick-wils als hy inden kercker quam / al-tijdt by-naer vondt die twee Godt-byuchtighe mannen Wilhardum ende Nicasium op hunne knien ter aerden ghebooght Godt biddende. Hy cureerde all-doen H. Lenard / hem in-ghenende sommighe medecijn-drancken / om hem te ghenesen van binnen / want hy deur dickwils ende vele ghestooten ende gheslaghen te worden inwendigh ghequetst zijnde / groote pijn lede. Oock cureerde hy H. Nicolaes den anderen Pastoor / wiens hals van den eersten nacht all-noch ghequetst wesende / wel medecijnen van doen hadde. Nu was hy oock besigh om den Gardiaen

diaen te cureren/daer hy noch langher werck mede
 hadde/ eer hy syn aen-ghesicht/ t' ghehemelte syns
 mondts/ synen hals/ ende syn gheheele lichaem/
 dat soo seer betreden ende beftooten was/ hadde ver-
 maecht ende ghestreken ghelyck't noodelyck was.
 Hebbende dan tydts ghenoech om vryelyck met
 hem te spreken/ vragghde hen som-tydts hoe dat
 hy ghesint was/ by-sonder soo wanneer als deur
 eenigh nicuw auer-recht spel de hope van verlost te
 worden schene verlorē te zijn. Maer hy andt woord-
 de/ dat hy seer wel ghesint ende ghemoedt was.
 Jae dat hy hem verblydde ende gheluck-saligh re-
 kende/ dattet hem van Gode ghegunt wierdt tot-
 ter doot toe deur de Catholische waerheydt te strij-
 den. Sonder twijfel de H. man ghevoelde in sy-
 seluen/ t'ghene dat de Prophete David eer-tydts Psal. 91.
 van sy-seluen heeft ghesonghen/ dat naer de me-
 nigh-vuldighe pynen ende droefheden sijner herten
 syn siele verheught wierdt deur de Goddelijcke ver-
 troostinghen. Ende t'ghene dat de Apostel Paulus
 seght: Ghelyck de passien ende lyden Christi ouer-
 bloedigh zijn in ons/ al-soo is oock ouer-bloedigh
 onse vertroostinghe deur Christum. Ende dat seer
 stichtelycken van eenen anderen ghesproken is/ Dat Franco
 den troost van bouen/ al ist sake dat hy de ghetrou- l. 4. dg
 we dienare Gods nemmermeer en ontzichet/ noch gratia
 tans des te ouer-bloediger hen wordt aen-ghedient/ Dei.
 hoe de rasernije der persecutien gheweldigher op-
 staet. Maer als de Chirurgijn hem met smerckin-
 ghen badt/ dat hy hem soude laeten rantsoeneren
 (want dat wierdt gheduerighlyck besozght ende
 ghesolliciteert van sijne vrienden) soo andt woordde
 hy in deser manieren: Ich ben een Ouerste ende een
 herder: ick heb schapen die my bevolen zijn/ dese
 mijne broeders: Daer-om en laet mijn officie geens-
 sins

lings toe / dat ick hen in al-soo grooten noodt ghes-
 stelt zijnde soude verlaeten. Soos hebbe ick vastes-
 lijk veur my ghenomen / ist dat my Godt sijn
 gratie gheeft / met hen te leuen ende te steruen. Want
 wat soudt wesen oft ick schoon deur mijne vrienden
 ende maghen verlost wierde? Wat raedt met de
 ghene die noch vrienden noch maghen en hebben?
 Soude de eene broeder sijne andere broeders / oft
 de herder sijne schapen af-gaen? van die sonde wil
 my Godt de Heere verhoeden: op wiens by-standt
 betrouwende / ick by my seluen veur-seker geschickt
 hebbe / niet hen te bliuen / op dat ick hen naer het
 vereyschen van mijnen last oft anuyt die my op-ghe-
 leght is met mijne vermaninghen naer mijn beste
 moghte stercken ende moedt gheuen / om tot een
 saligh eynde ende uyt-gangh van hunnen strijdt te
 gheraecken. De Chirurgijn seide weder-om:
 Soudt hen niet beter wesen dat ghy uyt de gheban-
 ghenisse verlost waert / ende dan voort met ghe-
 meyn toe-doen vande Catholijcke borghers moght
 arbeypden om hen oock los te crijghen? Want dat is
 seker dat uwe teghen-wozdighepdt seer vele soude
 helpen om de goede borghers te verwecken tot neer-
 stighe sozghvuldighepdt om uwe mede-broeders te
 doen verlossen. Hier op andtwozdde H. Nicolaes:
 Van mijnen't wegghen en wil ick niet wepgheren
 uyt-ghelaté te worden om de sake van mijne mede-
 broeders te voozderen daer't my moghelijck is:
 maer ter wijlé ick dit dede / soo woude ic dagelijcks
 herwaerts comen / om mijn officie te doen als ick
 schuldigh ben in mijn broeders te vermanen ende te
 troosté / tot dat sy oft verlost wesende met my moght-
 ten vertrecken / oft soo verre hunne verlossinghe niet
 voozds en gingh / ick niet hen de doodt moghte
 steruen. Aeen / seide de Chirurgijn / dat en soude
 niet

niet wesen / maer ghy soudt moeten inde stadt bli-
 uen by v' vrienden. Want quaemt ghy hier weder-
 om / daer en is gheen twijfel aen / oft de Geusen
 souden v' weder-om ghevanghen nemen / en met-
 ten anderen op-slypten / ende niet meer laten gaen.
 Hy andtwoordde: Aen-ghesien dat het al-soo ghe-
 stelt is / soo ist beter dat ick nu by mijne broeders
 blijue. Want van mijn officie dat ick gheseght heb-
 be / soo langhe alst moghelijck sal wesen / en sal mi
 gheen dingh ter wereldt af trecken / wildt Godt.
 Dese ende dier-ghelijcke proposten vele sprak D. Ni-
 colas / toonende deur-waer metter daedt / met wat
 groote affectie hy als een goedertieren vader ende
 herder beminde sijne kinderen ende schaepkens hem
 beuolen / vande welcke hy noch deur hope van lan-
 gher te leuen / noch deur vzeese des doodts ende toz-
 menten / noch oock deur eenigh groot versoek van
 sijne vrienden ende maeghschap en heeft willen ghe-
 schepden wesen.

CAPITTEL XXXV.

Hoe de Catholijcken veur de ghevanghenen heb-
 ben ghesolliciteert, ende hoe de nieuw-ghe-
 sinde daer reghen waren.

DE Geul-ghesinde naer dat sy D. Lenaerd we-
 der-om in de ghevanghenisse hebben ghecre-
 ghen / als enen schoonen grooten roof / hebben deur
 hen ghenomē voort-aen neerstelijcker toe te sien /
 dat hy hen niet meer upt de handen en soude ghe-
 raecken : ende tot dien eynde hebben sy gheschicht
 de saecke van alle de ghevanghenen ghelijckelijck te
 praemen / te weten / op dat sy hem al-dus t'samen
 metten anderen voort helpen souden. Sy hebben
 van de straten vander stadt om-gheloopten / de ghe-
 meynthe